

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, v torek, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četrt leta 2 gold. 60 kr. Za tuje dežele za celo leto 12 gold., za pol leta 6 gold., za četrt leta 3 gold., 25 kr. a. v. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petistopne vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampilj za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. št. 220.

Opraviništvo, na katero najse blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. št. 229

Nemški naval na Kranjskem.

Kakor je videti, se prusoljubno naše ministertvo vendar res pripravlja navaliti z vso nemško-vladno silo na kranjske Slovence, da jih uklene v jarem nemške ustavovernosti in podere narodno večino v kranjskem deželnem zboru. To sodimo iz članka, ki ga prinaša uradna „Laibacher Zeitung“ od zadnjega pondeljka. Ta list govori o glasovih slovenskega časopisja, ki pravijo, da se Slovenci nemamo bati, da bi Aleksander Auersperg mogel narodno zastopstvo na Kranjskem uničiti in z nemško-ustavoverno večino nadomestiti. Na to izpregovori organ kranjskega deželnega predsednika, nemškega gospoda Auersperga tako-le:

„Mi se udajemo drugemu upanju. Ako se posreči novoimenovanemu deželnemu predsedniku po mestih, trgih in kmetskih okrajih bivajočo vladi-protivno in ustavi sovražno stranko za vlado in za ustavo dobiti; ako se mu posreči te sovražne elemente ali v pristanišče mirnega spoznanja uvesti, ali, ako ti elementi pod njegovo kompetenco stojé, jih neškodljive storiti; ako se mu posreči po apostolih miru in razsvitljenja, po možeh domoljubne samosvestnosti (gesinnungstüchtigkeit) sovražne glasove v občinah na kmetih v harmonične, vladno- in ustavoprijazne zvuke prenarediti — kar v interesu prijazne kranjske dežele srčno želimo — potem more grof Auersperg gotov biti zahvale vlade, popolnega priznanja od strani ustavoverne stranke, najiskrenejših simpatij cele kranjske dežele.“

To je zadnji manifest, katerega Kranjcem piše na Auerspergov ukaz baš isti „gesinnungstüchtiger“ novinar, ki je ob času Hohenwartovem čakal na migljaj od zgoraj, da bi bil svojega zdanjega hrudodajalec Aleksandra Auersperga ljuto napadel zaradi njegove nepokornosti vladnim načelom. A predno o tem, za kranjske Slovence in vse jako podučnem izgledu, katerega je nam bivši c. k. okrajni glavar Auersperg dal, dalje govorimo in ga vsem v posnemanje priporočimo, treba da to izvirno izjavo oficijoznega lista malo osvetimo in mu berglje izpodbijemo, s katerimi se je napotil koracati k kranjskim volilecem.

„Za“ vlado hoče Auersperg kranjske Slovence pridobiti. Ali ta vlada vedno poudarja v svojih glasih, ne da je avstrijska, temuč da je nemška. Še le v zadnjem času so se njeni privrženci pulili, ali naj se vlada kot nemško-narodna samo vede, t. j. ali naj samo v dejanji, tlačenji Slovanov se kot taka kaže, ali pa naj se tudi sama tako imenuje in spozna. Kako se bode Slovence za tako vlado pridobil! — Dalje „za ustavo!“ Da, ali ustavaki vedno poudarjajo, da ustava njihovo hegemonijo brani in kadar govoré o popravljenji te ustave, o direktnih volitvah, ne pozabijo javno pristavljati, da se naj ustava samo tako popravi in predela, da bode nemški narodnosti na korist, da bode nemškemu liberalizmu (ka-li!) gospodstvo nad slovansko večino zagotovila. Kako se bode kranjski Slovence navdušil za tako ustavo, o kateri sami pravite da ima namen njemu krivico delati! Za ustavnost smo, ne pa za vašo ustavo. Ne bode se torej Auerspergu „posrečilo“.

Auersperg tu dalje naznanja, da hoče sebi sovražne elemente, ki pod njegovo kompetenco spadajo „neškodljive storiti“. S tem menda žuga

z žandarji, katere je vodil že po Trebnjem, na drugi strani pak namerava menda svojim uradnikom zažugati z bičem, če ne bodo delali za-nj. Z žandarji ne bode nikogar k spoznanji spravil, uradniki pa so tako zmerom proti nam bili. — Kar se tiče končno bombastične obljube o zahvalnosti vlade in pruske stranke, o tem pač nihče ne dvomi. Da si pa „Laibacherin“ modrec predrzne razpolagati s simpatijami „cele“ kranjske dežele, to je podobno samo nesramnosti, kakoršne so zmožni oficijozni subjekti, glavo in pero prodavajoči denes tej, jutri oni vladi.

Narodnim uradnikom in vsem Kranjcem, nad katere je Auersperg postavljen, je on sam dal izgled, kako se morajo ravnati zdaj proti vladi. Auersperg je kruh c. k. vlade jedel, pak je roval in glasoval kot c. k. okr. glavar proti c. k. vladi, od Nj. Veličanstva cesarja pozvani in potrjeni vladi ministra Hohenwarta. Če je on takrat po svojem spoznanji nepokoren bil, sram nas bi bilo, da mi po svojem spoznanji tudi ne bi bili ravno tako nepokorni, kakor je on bil. Dakle, na legalni boj za pravico, nepokoravajmo se! Ne udajmo se!

Magjarske spletke.

Od starejšega slovenskega domoljuba, ki živi dalje časa zunaj svoje domovine in ima vsled svojega stanja in zvanja priliko dobro podučen biti, prejeli smo sledeče pismo, katero, razen jezikove, brez druge spremembe natisnemo. Glasi se:

„Gospod urednik! Pred 1½ letom sem imel priložnost, obče vaje z osobami, ki so v ogerskih vladnih krogih znane in s temi vladnimi krogi na političnem polju delajo, poudarjati značajnost voditeljev hrvatske narodne stranke, katerih imena so znana. Tačas so se mi te osebe iz ogerskih vladnih krogov smijale in mi očitale, da ne poznam svojih ljudi. Trdilo se mi je, da bode lahko s temi ljudmi (hrvatskimi vodji) arrangement načiniti, da pa za to zaradi hrvatskega naroda nij še pravi čas.“

Zagrebske novine, katere dobivam, mi vzbujajo strah, da ne bi zdaj bil oni čas prišel, o katerem so mi ogerski vladni ljudje govorili, in da se ne bi zgodilo, o čemer sem tačas dvomil. Magjari bi ne bili slabo svojo politiko tirali, ako so Hrvate po njih voditeljih na lim dobili.

Dosegli bi tako dvojni namen. Prvič bi se narod otroval in nezaupen storil, drugič bi se unionisti utrdili. Ta politika, katero Magjari vsakako izvesti hočejo, ima svrhu, Hrvatsko vis-à-vis drugim Jugoslovanom, osobito narodom na balkanskem poluotoku odtujiti, ker Magjari misle s tem svoj cilj, te narode pod svoje gospodarstvo dobiti, lažje doseči.

K sreči je energična stranka dr. Mankančeva tu, katera je vede ali nevede, črto čez magjarski račun naredila, in ako bi šla narodna stranka Magjarom na lim, bode treba ta cilj dosežati, da se bodo v ugodnem slučaju nekoji možje kot slabi politiki, v neugodnejšem pak kot — kaj hujšega zaznamovali.

Kakor je hrvatski narod v naše občno in veliko veselje dokazal, da je pošteno in srčno udan Slovanstvu, ter je volil narodne zastopnike v večini, kljub pritisku in vsem sredstvom vladne stranke, tako neugodno bi bilo gledati, ako bi koji poslanec iz narodne stranke svojega

mandata ne rabil samo v slovansko in narodno korist.

Komu bi na um palo iskati od mačke špeha? To bi bilo brezumno, in meni se baš tako ne-spametno zdi od Lonyay-a pričakovati koristi za Hrvatsko. Ne sodi tudi prav, kdor meni, da magjaroni iz lastne misli in lastne energije delajo, kajti njih svetovalec in gospodar je ravno Lonyay. Samo s svestjo, da Lonyay za njimi stoji, igrajo svojo drzno igro, in star pregovor pravi, kakoršen gospod tak sluga.

Prosim da ta članek porabite, za to, da se poštene ljudje ob pravem času od vseh strani svare pred zanjko, katero jim Magjari nastavljajo in pred magjarsko lokavščino. Bog dao srečo! (Mi smo svojo sodbo že v članku št. 76 „Slov. Naroda“ izrekli. „Obzor“ organ večine narodne stranke hrv. je naš članek s pohvalo ponatisnil, torej upamo da so hrv. narodni možje oprezni in previdni. Uredn.)

Hrvatski sabor.

V pondeljek je na hrvatskem saboru kot prvi govornik vstal župnik Ferkić, od Mankančeve jugoslovanske stranke, in v energičnem brez-obzirnem govoru kakor treba osvetil silovitosti, samovolje in nezakonitosti vel. župana Kukuljevića. „Prebivalstvo — rekel je — trpi lakoto in siromaštvo, in od vlade se ne pomaga temuč tisoči so se metali za pijanstvo pri volitvah, na korupcijo naroda. Narod je ustrašen, demoraliziran, sinovi nekdanj junaškega naroda so zdaj robovi velikih županov in njih organov.“ Kljub vpitju in hrupu od magjaronske strani, stavi Ferkić na vlado interpelacijo, ali odobrava nezakonitosti in nasilja vel. žup. Kukuljevića.

Dr. Mankanec nasvetuje naj zbor preišče umazane Rauchove stvari. „Za časa banovanja barona Raucha — pravi govornik — godile so se v naši domovini strašne stvari. V listu „Zatočniku“ izšli so članki o Rauchu, v katerih se mu je očitalo, da je iz sebičnih interesov na škodo naroda našega kot ban kraljevin Hrvatske, Slavonije in Dalmacije, zlorabil oblast kraljevega namestnika. Sledilo je na to preiskavanje proti piscema onih člankov, gg. Mrazoviću in Vončini pri c. k. petrinjskem sodišči in pisatelja sta bila nekriva spoznana, sodba v Beču potrjena. Po §. 73. kaz. zak. sta mogla nekriva spoznana biti, ako sta dokazala, da je Rauch naredil zlorabo uredovne oblasti. Pravična je torej misel, da je Rauch zlorabil oblast, katero mu je kralj zaupal. To je, gospoda, sramota za nas vse, da se je pri nas našel človek, ki je bil zmožen svojemunarodu nož v srce riniti. Rauch sedi tukaj kot virilec, a ako je to vse resnica, nij tukaj zanj mesta, dokler ne dokaže, da je storil prosto „šmucerijo“, a ne zločin zlorabe uradne oblasti.“ Mankanec nasvetuje preiskavo proti Rauchu in konča, obrnen proti Rauchu z: Quousque tandem abutere Catilina! („Obzor“ ne pove, ali je bil ta predlog sprejet ali ne, čemur se čudimo.)

Pride na vrsto adresa. (Prinesemo jo prihodnjič. Uredn.) Dr. Mankanec predlaga z 10 tovariši naj sabor namesto adrese naredi sklep, v katerem se izreka, da sabor ne more zastopnikov izbirati v ogerski zbor dokler se ne skliče

ves celokupni zbor kraljevin Hrvatske, Slavonije in Dalmacije. Zbornica Makaneu ne pritrdi.

Dr. Makanec pobija adresno. Pravi, da je potekla iz bojazni, da zbor ne bi bil razpuščen. Tak zbor ne more nič dobrega prinesiti, ker mu bode Lonyay diktiral, kakor je prejšnjemu Andraši. „Vi sinovi naroda — kliče M. svojim drugom — kojega je praotec že načelo: „regnum regno non praescribit leges“ izrekel, to dopuščate! To bode nagrada našemu toliko požrtvovalnemu narodu? Razna pitanja, katerih adresa ne omenja, omenivši graja Makanec, da adresa nema nobene besede, da bi obsodila nesrečno vladu Rauchovo, mlitavo in nezakonito Bedekovićevo in brezvestno Ante Vakanovićevo. Adresa ima pogubna načela kakor hrvatski domovini, tako tudi drugim Slovanom, kakor Srbom in Slovkom v Ogerski, Čehom in Slovencem v Cislajtániji, in Srbom v kneževini, proti katerim se gotovo zdaj od Magjarov boj pripravljajo. (Cel govor prinesemo po st. z. Ur.)

Enako govori tudi dr. Posilović. In še ostreje dr. Špun, ki poudarja da je nagodba neveljavna. On vpraša: zakaj gremo v Pešto, milosti od Magjara pričakovati. Kot graničar pravi: „Graničari morejo iti v Pešto samo z orožjem v roki.“ —

Dopisi.

Iz Ljubljane 9. jul. [Izv. dop.] (Ljubljansko-Karlovška železnica.) V vprašanji, katera črta dolenjske železnice je za Kranjsko deželo koristnejša, je jako velika večina narodnjakov, in to neodvisnih in mislečih mož, kateri niso osebno interesirani, za črto ljubljansko-trebanjsko-novomeško. Kajti naj se še tako govori o „fabrikah“, ki „bi“ ob Krki nastale, to je gotovo, da je ob Krki pust kraj in je cela „Suha krajina“ jako slabo obljudena in nerodovitna. Kakor je južna železnica od Zidanega mosta skoro do Litije po puščobi napeljana, ravno tako bi bila krško-žužemberška. Res je, da je treba posebno po dolenjem Kranjskem pospešiti obrtnost, ali kjer so naravne pustine, tam se bode velika obrtnost težko izcimila. Vse drugače pak je ob rodovitnejši trbanjsko-novomeški črti, ki ima vse pogoje, kateri se na krški črti poudarjajo, pa nema napak in težav one. — Za krško črto je interesiran — samo knez Auersperg, kateri ima ob Krki jako raztegnene gozde in v Dvoru železne fužine. Za to ta gospod vse napenja, da bi si privatno železnico mimo svojega posestva in svoje fabrike na javne stroške napeljati dal.

Ako bi Auersperg svojo železnico dosegel — ne bilo bi čudo denes, ko v Avstriji Auerspergska „dinastija“ veliko velja. Posebno naš deželni predsednik bode svojega imenskega brata podpiral — to se ve: roka roko umiva! In umivala sta si že enkrat roke. Menda pred 4 leti, ko je bil Aleksander še okrajni glavar v Litiji, zidal je prav samo za kneza Auersperga in za njegovo fabriko na okrajne in deželne stroške — cesto od Krke skozi gozd Prestrano do Grezupljega. Dan denes po tej cesti trava raste, nihče je ne rabi. Zdanji deželni predsednik je svojemu imenskemu bratu za ljubo 40.000 gld. davkovega denarja tja vrgel, — zakaj bi mu zdaj še železnice ne zidal?

Iz Ljubljane 9. julija. [Izv. dop.] Naš deželni predsednik grof Aleksander Auersperg še se nij vrnil iz dunajskega potovanja, torej se še mudi v Gradci. Nemčurska svojat ga že težko pričakuje, kajti ti ljudje mislijo, da nas Slovence bode novi deželni predsednik res, po ljubljansko rečeno „na solati snedel“. Javno glasilo naše „inteligencije in kapitala“, ljubljanski „Tagblatt“ se medčasno vadi v najbolj mogoče surovih izrazih proti Slovanom. Tako imenuje „Tagblatt“ v svojem listu od petka Slované na spodnji Donavi in Savi, „den Völkerkehricht“, res prav izobražen izraz, katerega more rabiti le mož, kakor bralcem „Slovenskega Naroda“ po svojem res elegantnem obnašanji v Gorici znani urednik „Tag-

blatta“ g. Spitaler. Ljubljanski uradni list, pa vsak dan v prej nenavadnih uvodnih člankih o trobe veže, in narodno stranko prav bedasto brez najmanjšega znanja okoliščin napada. V pondeljskem listu pravi, da je tudi ona tega mnenja, da se deželni zbor kranjski razpusti in z novim nastomi. V mestih in trgih, brblja nadalje, se mora ustavi in svobodi sovražna stranka pobiti, potem bode večina deželnega zbora kranjskega gotovo ustavoverna. Reva smešna res misli, da se slovenski narod na Kranjskem kar v redakciji „Lai-bacherce“ pobija. Na vsak način se deželni zbor pred sklepom delegacij ne bo razpustil, ker, ako bi se zbor prej razpustil, tudi za Kranjsko izvoljeni delegat dr. Poklukar mandat izgubi. Narodni krogi v Ljubljani so kljub ustavovernega krika in vika popolnem mirni in tudi iz dežele prihajajo vesela poročila, da narodna stranka tudi za las prejšnjega poguma nij izgubila, in da bode, ako do tega pride, še z večjo gorečnostjo in navdušenjem šla v boj, v katerem bode treba dokazati, da slovenski narod neče nikdar več biti podlagi tujčevi peti. Bodimo pa na vsak slučaj, ki se bode hotel od strani vlade proti nam obrniti pozorni, da nas nasprotniki nikjer ne prehitijo, da ne izgubimo niti enega moža niti enega mesta. Bolj kakor povsod drugod velja tudi pri volilnem boji pregovor: „čas je zlato“, torej rabimo ga v izobilji, potem nam ne bode treba tudi najmanjše izgube obžalovati in oddahnili se bomo lahko od hude borbe s prepričanjem, da smo svojo dolžnost storili in da je bil vsak kakor vesten vojak na svojem mestu. Naj se nikjer obupu ne pusti prostor, da bi kater omagal, kakor sem slišal oni-krat sicer izvrstnega narodnega moža, ki je rekel: „Kaj nam pomaga vse upiranje, ves boj, saj nič ne dosežemo“. To nikdar naj ne straši nikogar, da nismo v desetletnem boji še dosegli tega, kar imajo drugi narodi, ker voditi mora nas prepričanje, da „Slovani“ pridemo gotovo na krmilo, da je prihodnost naša, ali prej ali pozneje. Ampak tudi istina nij, da Slovenci nismo nič dosegli, prišli smo denes že do tega, da smo postali važen faktor v državi, in da vsaka vlada bode morala z nami računati. Dotirali smo že do tega, da tudi naši najhujši nasprotniki pripoznavajo, da smo, da eksistiramo, kar vse pred desetimi leti še nij bilo.

Iz Gorice. 9. julija. [Izv. dop.] Preteklo nedeljo je bila Gorica polna tržaško-italijanskih telovadcev. Prišlo jih je, kakor pravijo, nad 2000, štel jih nijsem, s posebnim vlakom. Imeli so svojo godbo v telovadski obleki in enako je bila oblečena še kaka stotina mladeničev in otrok. Na kolodvoru so jih pozdravili in do goriške telovadnice spremljali goriški gimnastiki s svojo godbo, — potem so se razkropili po gostilnah, dokler se nijso zvečer zopet zbrali v krasno okinčanem pivovarnem vrtu pri Cattarini-ju, kjer se je čvsto godlo, pelo, pilo in upilo. Zvečer je bil razsvetljen goriški trg Travniki, katerega bi nekateri tako radi prekrstili v „Piazza grande“; godbi tržaških in goriških telovadcev ste tukaj napenjali svoje že precej vinjene in onemogle moči in izpod mestnega grada so švigale rakete in metale belorudeče-zelene zvezde na — staroslovensko Gorico.

Ob 11. uri po noči so se odpeljali „Fratelli triestini“, katerim je bilo voziti se itak že neobhodna potreba, ker so se jim večjidel precej težke glave že nekako sumljivo zibale in šibke noge nekam čudno švedrale.

Telovadbe nij bilo, ampak zdelo se je skoro, kakor bi bili prišli tržaški Italijani in poitalijanci Kraševci samo propter piti in jesti v veselo Gorico, — a v istini je bil ta izlet italijanska demonstracija, katero so naši goriški italianissimi na — ič sicer prav sijajno inscenirali, ki je pa pri vsem tem jasno kazala, da je prisiljena, ker je vzbudila šentano malo navdušenja.

„Ustavoverna“ Soča, kakor jo imenuje „Vaterland“ — ov dopisnik je dobila federalističnega tovariša „Glas“: — federalističen namreč, kolikor bo pripustila Njegova prevzvišena Milost, katera je zmenila „Vaterland“ s „Volks-

freundom“ menda z namenom, da se bo iz zadnjega učila, kako se ne sme centralističen biti.

Gospod M.... je že marsikatero zadel. Tudi definicija izraza „simpl“ v zvezi, v kakoršni je bil v znanem Vaterlandovem dopisu, se mu je prav izvrstno posrečila. Hotel je prav za prav nekatere Sočane pohvaliti (ker jih tako rad ima), a oni so vendar takoj šobo napeli. To je sitno! Prihodnjič bo g. M. vselej v zadregi, kadar bo hotel zopet kacega Sočana pohvaliti*)

Gosp. M.-ovi dopisi v Vaterlandu so res kaj izvrstni in gotovo se jih nihče toliko ne veseli, kakor „Soča“, društvo in list. Pripomogli so prav zdatno, da so se mnogim rodoljubom še o pravem času oči odprle, da so sprevideli, kaj namerava ona vladohlepna klika „Mi trije et comp.“ v Gorici, katera s hinavskimi pretvezami spodjeda Soči čvrste korenine, izpodriva najstarejšo slovensko društvo v Gorici, našo narodno čitalnico in vse, kar je v resnici rodoljubnega, z namenom, da bi ona s svojimi privrženci vladala in z njo vred tista upogljiva in veteranjaška polovičarja, katera najbolj zavirata vsestranski napredek naroda.

M.-ovi dopisi so pridržali Soči več prav dragih jej prijateljev, ki se je bode gotovo tem ožje in iskreneje oklepali, čem bolje bode spoznali njene vseskozi poštene in rodoljubne namene. Zdravstvijte gosp. M.... in da se zopet vidiva!

Politični razgled.

V praško trgovsko zbornico, kjer nij sedel do sedaj nobeden Čeh, so pri zadnjih volitvah v obrtniškem oddelku bili z veliko večino izbrani bili češki kandidati. V drugih oddelkih so seveda češki kandidati ostali v manjšini, pa toliko je doseženo, da Čehi brez zastopnika v trgovski zbornici nijso. Fiat applicatio na ljubljanske mestne volitve!

Českemu listu se iz Petrograda piše: „Pred petimi leti nij nihče mislil, da pojde Bismark črez Avstrijo v Pariz, denes v Rusiji sprevidijo, da misli iti preko Moskve v Trst“. To se pravi, prej bi morala Rusija pasti, predno bode ustavoverci Slovenije Prusiji v žrelo potisnili.

Poslanci za ogerski državni zbor, voljeni od hrvatskega sabora so ti-le: narodnjaki Iv. Roguljić, Tombor, Brlić, Mihajlović, Muzler, grof Nugent, Vončina, Miškatović, Pust, Mrazović, Jakić, Krestić, Derenčin, Mirko Horvat; unijonisti: grofi Štepan in Rudolf Erdődy, Khuen, H. Peter Pejačević, baron Prandau, Živković, P. Horvat, Kraljević, Kiš, Joanović, Jurković, Kršnjavi, Labaš, Modić, Jul. Jelačić.

V kraljevinski odbor (Regnikolardeputation) je hrvatski zbor volil sledeče može: Strossmayer, Mažuranić Mrazović, Vončina, Jakić, Krestić (narodnjaki), Prandau, Živković, Prica, Peter Horvat, Kušević, Kraljević (unijonisti.) Ta dvanaistorica bode torej imela s podobnim odborom ogerskega zbora voditi vtelovljenje onih krajin v Hrvatsko-Slavonsko, ki še nijso z njo združene.

Iz Belgrada se piše v „Wanderer“ o turških Slovanih: „Prepričanje, da bode v bližnjem času do velicega boja prišlo, je občno med kristijani in Turški. Turek se zanaša, da mu bode Allah in njegov prorok pomagal, kristijan se zanaša na „bračo Slavjane“, katera beseda je razširjena po vsem vshodu in sicer najbolj po duhovnikih pravoslavnih in katoliških.“

Rusija se na Črnem morji hitro pripravljajo za vojno, kadar jo bode treba. Množi se flota in bregovi se utrjujejo.

Na Francoskem so zadnje dni dve stvari občno zanimanje vzbujale. Prvič glas, ki je počil o maršalu Mac-Mahonu, da namreč misli ta porabiti se dati legitimistom in kraljalačnikom z vojsko, kot katere poveljnik bi pomagal vreči republiko in vladati ter postavil namestu nje nekov triumvirat, ki bi kralju pot pripravljalo. Izkazalo se je, da iz

*) Povejte prav odkritosrčno gosp. M. ali nijate brže mislili „simpl“ = „Gimpel“. Pis.

tega ne bode še nič, najbrž ker si maršal ne upa. Pač pa je upati drugo, da se bode republika okrepila, kadar bode po sprejetju novega dogovora Thiersovega o plačanju še treh milijard na Nemce, narodna skupščina razpuščena, in bodo nove volitve dokazale, ali hočejo Francozi pametno republiko in svobodo, ali pa kakega kralja in tlačenje bodisi po božji milosti ali po ljudski.

Razne stvari.

* („Slov. Matica“ in njena tiskar-nica.) Iz Ljubljane se nam o seji odbora „Slov. Matice“ piše: Nazočih je bilo 23 odbornikov. Od-sekov predlog zaradi naprave posebne tiskarne „Matične“ je po strastni, deloma parlamen-tarni red presegajoči debati z 8 proti 15 glasom (ker nij za njega $\frac{2}{3}$) zavržen. Za tis-karno so glasovali gg.: Barbo, Bleiweis, Tu-šek, Sovan, Vilhar, Praprotnik, Kan-dernal, Vavru, Jeran, Marn, Žakelj, Vončina, Šolar, Lesar, Costa. Zoper so glasovali gg.: Pogačar, Vošnjak, Božidar Rajč, Razlag, Kozler, Zupanec, Trste-njak, Pletršnik. Pismo so glasovali, in si-cer: za ustanovljenje posebne Matične tiskarne gg.: Črne(!), Winkler, Cigale, Grabrijan; proti Matični tiskarni gg.: prof. Krek, prof. Erjavec, prof. Einspieler, Svetec.

* (Iz Dunaja) se nam piše: Poročati imam neveselo novico, da smo Slovenci izgubili zopet enega sinov naše domovine, katerega je smrt po-kosila ravno ko se je bil duševno oborožil, da bi bil delal na duševnem polji, v naših šolah. Umril je v tukajšnji bolnici France Pegam iz Škofje Loke, na tifuzu. Rajnik je bil prej suplent na ljubljanski realki in se je zdaj na Dunaji mudil opravljaje zadnjo profesorsko izkušnjo. Tukajšnji Slovenci smo ga v obilnem številu spremili na zadnjem potu in mu na grobu zapeli poslednjo pesem.

* (Iz Ljubljane) se nam piše: Za dunajsko svetovno razstavo se je oglasilo iz Kranjskega 172 posamesnih obrtnikov, umetnikov in kmeto-valcev, ki hočejo svoje izdelke poslati v razstavo. Razen tega napravi kmetiška družba skupno kme-tiško razstavo, trgovinska zbornica obrtniško in gozdarski inšpektor za Kranjsko g. Ljudovik Dimec po naročilu vlade skupno razstavo goz-darskih stvari. V obče se more imenovati ude-ležba Kranjske pri dunajski razstavi jako ve-lika, kajti Štajerska, ki je dosta večja in ima mno-go več pridelkov na raznih poljih, šteje le nekaj čez 300 razstavljalcev. — Komisija, ki bo ogle-dala dva železniška tira, iz Ljubljane črez Novo-mesto v Karlovec in iz Ljubljane na Žužemborg v Karlovec, se je v pondeljek odpotila iz Ljub-ljane. Od nje poročila bode mnogo odvisno, ka-tera črta bode obveljala.

* (Profesor Riek II.) V Mariboru imamo zdaj ko je Riek odšel, drugega Rieka, a malo v slabši izdavi — v profesorji Standfestu. Pri zad-njem turnerskem shodu je govoril zmeden političen govor. Poslušalci so se dolgočasili, pleska nij bilo, profesorju je vroče prihajalo, vsakako je ho-tel pohvaljen biti in začel je: „deutsch! deutsch! deutsch!“ To je, se ve da, imelo vseh in novi Demostenes mariborske nemško-narodne stranke ima veliko nemško prihodnost že v žepu tako gotovo, kakor se slovenski profesorji iz svojih rojstnih krajev predstavljajo, ako jim v glavo pade misliti na politiko.

* (Nov Slovenec.) Dunajska stara „Presse“ v uvodnem članku od 9. julija na enkrat iznajde, da „se je iz ustavoverne stranke vzeti bivši kranjski deželni predsednik Wurzbach kot pošten Slovenec izluščil (als biederer Slovene sich entpuppte.)“ Torej pozdravimo novo nam danega somišljenca!

* (Ljutomerski čitalnici) je c. k. okr. glavarstvo v Ptujju prepovedalo napraviti izlet v Središče, 14. t. m., ki mora torej za zdaj izo-stati.

Odbor.

učiteljskem pripravnišči gosp. Fr. Hafner za okraj-nega šolskega nadzornika v okrajih Marenberg, Slovenji Gradec in Šoštanj.

* (Iz brkinskih hribov na Primor-skem) se nam piše: Vedno neugodno vreme letos naše kmetovalce jako žalosti. Zmirom imamo dež in ne moremo s košnjo naprej, ravno tako tudi z drugim delom na polji ne. Toča je v nekate-rih krajih tudi pobila. Sadje in trta je lepo eve-tela ali obdržalo se je malo. — Veselo je čitati po časopisih, da se na kmetih odpirajo čitalnice. Želeti bi pač bilo, da bi tudi pri nas katera oži-vela. Pred tremi leti so sicer osnovali čitalnico v Materiji, pa ona ne daje nič od sebe slišati. Naj bi se pravi moške potrudili oživiti jo. — Ne-potrpežljivi že čakamo novih volitev za občinski odbor v Materiji. Že pred daljšim časom so vo-litveni zapisnik na ogled dali, do denes pa se še nič ne sliši o volitvah. Pri zadnji volitvi je bil hud ravs in kavs za županski sedež; sedaj pa hočemo popustiti ničeve prepire in si za župana izbrati moža, ki bode imel srce in um za naše potrebe, ki bode ljudstvo prav voditi in bode tudi na vzbujanje slovenske narodne zavesti gledal.

* (O modrosti dr. Juga še ena.) Pre-taklo jesen se je hotel 19letni Janez Čeh, posest-nik v Št. Lenarskim okrajih, z Mico M. ženiti, ker mu pa v dveh pisarnah nijso hoteli ženitnega pisma narediti, marveč mu povedali, da se po novi vo-jaški postavi nobeden možki pred 23 letom sta-rosti ne sme ženiti, šel je naš Janez s svojo ne-vesto k dr. Jugu, grand-nemškutarju, in zadnjič svojo srečo poskusil, in glejte naš Janez se nij zmotil. Dr. Jug mu je postavil pokazal, in rekel, da se le od 20 do 23 leta ne smejo možki ženiti. Naredi mu tedaj brez zapreke ženitno pismo, če prav je Janez ugovarjal, da so mu gosp. dehant in g. župnik v Višu rekli, da se ne sme ženiti. — Dr. Jug je Janezu le rekel, da nobeden, niti de-hant Tutek niti drugi, ki so mu kaj tacega po-vedali, ne razumejo nove vojaške postave, Viškemu župniku pa je poslal revers, da naj Janeza z Mico poroči, za vse mogoče nasledke on jamči. Ob-enem pa je to „nevednost“ g. dehanta in Viškega župnika v „Marb. Ztg.“ razglasil in konsistorium okregal, zakaj teh „nevednih“ duhovnikov v novi vojaški postavi ne podučiti. Viški župnik je na to Janeza z Mico poročil, toda posledice nijso izostale. Modri dr. Jug, kateremu je, kakor dolgi jeziki govorijo, v Gradcu neki advokat in prijatelj re-vel: „Dragi moj Jug, če med pravoznance pri-deva, ne smeš povedati, da si advokat, rajši reci, da si doktor medicine“, je bil zavoljo tega sveta na 100 gold., Viški župnik na 50 gold., in Janez na 50 gold. kazni obsojen, zraven tega pa je mor-al Janez, če prav ima res velik grunt, letošnjo spomlad ex offo pred komisijo novačenja iti. Dr. Jug je s prošnjo adresirano „An das Ministerium des Krieges“ za milost prosil, a brez vspeha je ostala in še le te dni je 100 gold. kazni plačal za svojo nevednost. Ta dogodba je dr. Juga strašno razsrdila, tem več, ker je bil Janez na njega tako jezen, da je v celem Št. Lenarskem okrajih razlagal, kaj se je z njim zgodilo, in da je le dr. Jug vsega kriv, v kratkem povedano: Janez ga ni več za modrega Salomona smatral. Od tega časa je dr. Jug g. dehantu Tuteku pri vsaki priložnosti polena pod noge metal, tako dolgo, da ga je pred sodnijo spravil, kjer se je pa izkazalo, da kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade. Jug je zopet plačal okolo 1500 gold.

* (Za nepremožne slovenske dijake v Gradcu) so darovali dalje gg.: M. Herman, de-želni odbornik 10 gl.; prof. dr. Krek 5 gl.; prof. dr. Frischauf 5 gl.; prof. dr. Biderman 5 gl.; Černič Marka, oskrbnik 5 gl.; Tomše Jože, mo-drosl. 3 gl.; Tomanovič L. pravn. 1 gl.; dr. J. J. iz Novega Sada 2 gl.; J. J., župnik 2 gl.; Sta-warski, modrosl. 1 gl.; Šavnik, zdravn. 1 gl.; Mihelič, pravn. 1 gl.; Jarc, zdravn. 1 gl.; Tavčar, kand. modrosl. 1 gl.; Jelovšek zdravn. 50 kr., dr. Benjamin Ipavc 5 gld. — Vkup 43 gl. 50 kr. — Po izkazu 16. junija došlo je tudi 100 gl. k

glavnici i 16 gl. 60 kr. doneskov, torej vsega vkup 100 gl. k glavnici i 60 gl. 10 kr. doneskov. Za-hvaluje se odbor vsem dobrotnikom prav srčno i naznanja, da se prejemajo doneski tudi med počit-nicami ker ostaneta g. predsednik in g. blagajnik v Gradcu.

V Gradcu 7. julija 1872.

Za odbor:

prof. dr. Bidermann,
blagajnik.

prof. dr. Krek,
predsednik.

Fr. Hubad,
tajnik.

* (Roparsko ubit) je bil 19. junija po-sestnik Gregorčič iz Viher na Dolenjskem na potu z Vrha v Vihre. Imel je 12 gl. 13 kr. pri sebi. Sum uboja se obrača proti Antonu Jakliču, po domače papežu iz Ravnika.

(† Aleksander Fedorovič Hilferding) je umrl 2. t. m. V njem je Slovanstvo izgubilo enega najvnetejših braniteljev. Hilferding je bil rojen l. 1831, je potoval mnogo po slovanskih de-želah, posebno je pridno preiskoval stanovanja nekdanjih polabskih in baltičskih Slovanov, o ka-terih je več zgodovinskih in jezikoslovnih del izdal. Obhodil je tudi Češko in od jugoslovan-skih dežel Slovenijo, Srbijo, Hercegovino, o ka-terih zadnjih deželah je izdal posebno knjigo. Spisal je tudi zgodovino češkega naroda. Proti koncu svojega življenja je Hilferding spisoval vza-jemno slovansko zgodovino in neko veliko etno-grafično delo. Vječnaja mu pamjat!

* (Štajerskih svilorejcev) se je do sedaj 42 oglasilo za svetovno razstavo. Večina razstavljalcev je iz spodnjega (slovenskega) Šta-jerskega.

* („Srbska Matica“) v Novem Sadu pozivlje vsa slovanska učena društva na jugu, in posamezne jugoslovanske književnike na shod, ki bode 15. avgusta v Oseku, kot geografično osred-njem jugoslovanskem shodišču. Na tem shodu naj bi se pretresal lanski nasvet g. Stojana Boškoviča iz Beograda, da se izda „Naučni slovník“ na srb-skem, hrvatskem, bolgarskem in slovenskem jeziku. Bosta li barem naša Matica in naše pi-sateljsko društvo vsaj po dva odposlanca na ta jugoslovanski književni shod poslala? Vsekako treba.

* (Kolbasniki.) „Corr. slave“ poroča v dopisu iz Moskve, da srd na Nemce na Ruskem čem dalje raste in da jih narod v navadnem go-voru imenuje „kolbasniki“ t. j. „klobasnike“.

* (Slovanskih jezikov učiti se) je vojni minister zapovedal kadetom tudi v neslo-vanskih avstrijskih regimentih.

* (Službe.) Pri okrajni sodniji v Ribnici na Kranjskem je izprazneno mesto okrajnega sod-nika (1500 gl.); prošnje z dokazom znanja slo-venskega in nemškega jezika do 20. julija t. l. pri predsedništvu okrožne sodnije v Rudolfovem.

* (Nove pošte.) S 16. t. m. bodo poštni uradi v Planini in v Kožani začeli svoje delovanje.

* (Severna zora) se je videla 8. t. m. o-kolo polnoči v Ljubljani.

* (Pri Ogljeji), nekdanja Aquilea, so se začela izkopavanja starorimskih spomenikov. Vla-da je dovolila v ta namen inženirju Baubeli 1000 gold.

* („Srpski Lloyd“) se imenuje srbski dnevnik, list za trgovino, ki bode v Pešti izhajal od 10. julija.

* („Alliance latino-slave“) se imenuje list, ki izhaja v Bukureštu in ima namen delati za zvezo latinskih narodov in vseh Slovanov proti pangermanizmu. Kot prvo, kar se ima dosežati proti pangermanizmu, pravi, je to, da se Poljaki z Rusi spravijo, in da se v Avstriji in Turški — fede-ralizem uvede.

* (Tiskovna svoboda v resnici.) Med tem ko pri nas slovanske in nemške časopise dan na dan konfiscirajo in v vsej opoziciji vidijo ka-ljenje javnega miru, veselje se na Ogerskem opo-zicionaleci resnične tiskovne svobode. Magjarske novine „Gyors-Posta“ nasvetuje na pr.: naj Lon-

yaya obesijo in vse ogerske ministre zavoljo tatvine, izneverjenja novcev in premišljenega ubojstva v zatožno stanje deno. Pa temu listu se nič ne zgodi.

* (Rusija) je imela izmed vseh evropskih držav prva postavodajstvo o akcijskih društvih. Dotična postava v Rusiji, ki se je te dni popravila, datira namreč iz leta 1836.

* (Za Jude) se strastno poganja od judovskega kapitala obsedeno evropsko novinarstvo. Rumunijo bi radi kar z vojsko prepregli, ker se Rumuni včasih ustavljajo judovskim oderuhom. Ruske „Sovremenija Izvestija“ prav pravijo, ako primerjajo Jude naravnost z Internacionalei; kakor ti nobene države in nobene narodnosti ne priznavajo, tako so tudi Judje med soboj skrivno zvezo storili, bogateti se na stroške narodov med katerimi žive.

* (Svoboda na Češkem.) Društvo za uk v borilstvu in strelstvu „Svobodoslav“ v Pragi je bilo od generala Kollerja razpuščeno, „ker ne daje poročila za vzdrževanje pravil.“

* (Zbor pijancev.) Angleški parlament namerava oživitvoriti ostre naredbe proti pijančevanju. Zato se zdaj prijatelji pijače zbirajo in sklepajo resolucije proti „obmejevanju osobne svobode“ v parlamentu. Ob enem pa se zbirajo tudi prijatelji zmernosti in kažejo veliko nezmernost v govorjenju proti pijančevanju.

* (Amerikanska ljubezen.) Nek trgovec v New-Yorku je imel 17letno hčer in enega pisarja. Pisar se zaljubi v dekle, dekle v pisarja in ta prosi očeta trgovca za roko njegove hčere. Oče pa je trgovec, zna računati in ker si je snubač še le 200 dolarjev bil prihranil, pomaje z glavo in reče: „Dam ti svojo hčer samo takrat, kadar bodeš imel zlata ali vsaj srebra toliko, kakor je ona težka.“ Mladi zabljubljenec nekoliko pomisli, po tem pa hoče, naj mu oče njegove ljubice to obljubo pisano da. Trgovec si misli, da je njegovemu pisarju tako nemogoče si toliko zlata pridobiti in mu res ono obljubo stori v posebnem pismu soppodpisanim od dveh prič. Pisar dene pismo v žep in gre v Kalifornijo zlato kopat. Od kraja je šlo slabo, malo zlata je našel. Po nekaj mesecih pa najde zlata v vrednosti do 20.000 dolarjev. Ljubica njegova, s katero sta si vedno dopisovala, se je precej po ljubčkovem odhodu dala tehtati in pisala mu je, da je tako težka kakor zlato v vrednosti 36.000 dolarjev. Ko jej on naznani, da že ima 20.000 dolarjev, začne dekle se postiti in kolikor mogoče malo jesti, da bi manj težka postala. Čez nekaj časa piše svojemu ljubemu zlatokopu v Kalifornijo, da je že za 2000 dol. težja. Na to jo prosi njen čestilec, naj opusti stradanje in — naenkrat pride s 40.000 dolarji v New-York in se predstavi očetu svoje ljubice. Trgovec je mož beseda, da mu svojo hčer, oba začneta skupno trgovati in vse v New-Yorku zdaj hodi kupovat v tisto štacuno, če tudi samo za to, da bi zvestega ljubitelja in njegovo ženo videli.

* (Nabor za Čeha) bodemo ustavili prihodnji vtorek, kdor hoče še kaj darovati naj se podviza.

Za nesrečnike na Češkem je dalje „Slovenskemu Narodu“ došlo:

	gld.	kr.
Prenesek iz št. 77 „Slov. Naroda“	667	80
Gosp. Janez Lubej, kaplan v Sevčah	1	—
„ Franc Pole v Vitanji	1	—
„ dr. Šuc J., župnik v Dramlji	3	—
„ Balon Ant., župnik na Polzeli	5	—
„ Repič Franc, kaplan v Kastvi	1	—
Več neimenovanih iz Braslovč	17	—
Gosp. Janez Pauer iz Braslovč	1	—
„ Alojzij Kreft „ „ „ „	1	—
„ Matija Paprej iz Braslovč	2	—
„ Matija Koren „ „ „ „	2	—
„ Anton Zuža, dekan v Laškem trgu	5	—
„ J. B. in M. Š. v Laškem trgu	2	—
„ Farani iz Pišec. (Poslano po sl. uredništvu „Slov. Gosp.“	9	—
Skupaj	707	80

Administracija „Sl. Naroda“.

Dunajska borsa 10. julija.

Enotni drž. dolg v bankovcih	64 gld. 55 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	71 „ 40 „
Napol.	8 „ 88 „
C. k. cekini	5 „ 33 „
Srebro	108 „ 50 „

Posebno koristno ponujanje sreče.

Sreča in blagoslov pri Cohnu.

Velika od države Hamburg garantirana denarna loterija v znesku nad

1 milijon 860.000 tolarjev.

Ta koristna denarna loterija je sedaj vnovič z dobitki jako znamenito pomnožena, ima samo **58.000** srečk, in se bodo v malih mesecih v 6 razdelkih **slednji dobitki gotovo dobili**, namreč: 1 dobitok event. **100.000 tolarjev**, specijelno **tol. 60.000, 40.000, 24.000, 16.000, 12.000, 10.000, 3krat 8000, 3krat 6000, 4krat 4800, 1krat 4400, 7krat 4000, 9krat 3200, 10krat 2400, 26krat 2000, 4krat 1600, 53krat 1200, 103krat 800, 5krat 600, 2krat 480, 205krat 400, 255krat 300, 5krat 200, 340krat 80, 14.610krat 44, 40, 13.750krat 20, 8, 6, 4 & 2 tolarja.**

Vzdigovanje dobitkov drugega oddelka je **uradno na**

17tega in 18tega julija t. l.

določeno in velja za-nj renovacija za celo originalno srečko samo 7 gld. av. v. polovično „ „ samo 3½ „ av. v. četrtina „ „ samo 1¾ „ av. v.

in pošiljam te originalne srečke z vladnim grbom (ne od prepovedanih promes ali privatnih loterij) za frankirano poslan znesek tudi v najdaljše kraje čestitim naročevalcem precej.

Uradni vzdigatveni list in pošiljanje dobljenih denarjev

se zgodi precej po vzdigatvi vsakemu deležniku promptno in molčečno.

Moj posel je, kakor znano, najstarejši in najsrečnejši, ker so pri meni udeleženi že najvišje glavne dobitke tolarjev 100.000, 60.000, 50.000, mnógekrat 40.000, 20.000, prav gostokrat 12.000 tolarjev, 10.000 tolarjev itd. itd., in zadnjič pri vzdigatvah v mesecu maju t. l. izvršenih skupni znesek nad 80.000 tolarjev po uradnih izkazih dobitkov pri meni dobili.

Laz. Sams. Cohn

in Hamburg.

Haupt-Comptoir, Bank- und Wechselgeschäft. (127—3)

Od visoke vlade potrjeno in garantirano veliko

izžrebanje denarjev

ima dobitke v skupnem znesku okolo

1 milijon 900.000 tol. pr. krt.

ki pridejo v sedmih oddelkih do gotove določbe. Glavni dobitki ev. tol. pr. **100.000, 60.000, 40.000, 24.000, 16.000, 12.000, 10.000, 3 & 8000, 3 & 6000, 4 & 4800, 4400, 8 & 4000, 9 & 3200, 10 & 2400, 26 & 2000, 5 & 1600, 53 & 1200, 104 & 800, 6 & 600, 206 & 400, 256 & 200, 340 & 80 in okolo 31.000 & 44, 40, 20 itd.**

Prihodnja vzdigatev bode

17. in 18. julija t. l.

in veljajo za njo (123—7)

cele originalne srečke a. v. gld. 7. — kr.

polovične „ „ „ „ 3. 50 „

četrtne „ „ „ „ 1. 75 „

katero za frankirano poslan znesek (najlegotnejše v rekomandiranih pismih) promptno in molčečno v največjo daljavo pošiljam. Dobljene denarje kakor uradne z državnim grbom previdene vzdigatvene liste dobi vsak interesent precej po storjeni vzdigatvi poslane. Načrti gratis in franko. Obrnite se zaupno na vedno od sreče oblagodarjeno bankno hišo

Siegmund Heckscher, Hamburg.

Oznailo (129—3)

Glavni dobitok ev. 300.000 mark nove nemške državne veljave.	sreče.	Dobitke garantira država.
--	--------	---------------------------

Povabilo k udeležanju pri **mogočih dobitkih** od države Hamburg garantirane velike denarne loterije, v kateri se

4 milijoni 650.000 mark

gotovo dobiti morajo.

Dobitki te koristne državne loterije, ki vsled načrta samo še 58.000 srečk ima, so sledeči: namreč 1 dobitok event. 300.000 mark nove nemške drž. veljave ali 100.000 tolarjev pr. krt., specijelno mark krt. 150.000, 100.000, 60.000, 40.000, 30.000, 25.000, 3krat 20.000, 3krat 15.000, 4krat 12.000, 1krat 11.000, 7krat 10.000, 9krat 8000, 10krat 6000, 26krat 5000, 4krat 4000, 53krat 3000, 103krat 2000, 212krat 1500, 1200, 1000, 600krat 500, 300, 200, 14.600krat 110, 20krat 100, 50, 13.740krat 20, 15, 10 & 5 mark, in dojdejo ti v malih mesecih v 6 oddelkih do gotove določbe.

Druge vzdigovanje dobitkov je uradno na **17. in 18. julija t. l.**

določeno in velja za-nj renovacija za celo originalno srečko samo 7 gld. a. v.

polovično „ „ „ 3½ „ „ „

četrtne „ „ „ 1¾ „ „ „

v bankovcih in pošiljam te od države garantirane originalne srečke (nobene prepovedane promese) za frankirano poslan znesek tudi v najdaljše kraje.

Vsak udeleženec dobi od mene zraven svoje originalne srečke tudi originalni z državnim grbom prevedeni načrt gratis in po izvršenem vzdigovanju precej uradni vzdigatveni list brez opomina poslan.

Izplačanje in razpošiljanje dobljenih denarjev se zgodi od mene naravnost interesentom promptno in v najstrožji molčečnosti.

Obrnite se torej zaupno z naročili pod napisom

Samuel Heckscher senr,

Banquier & Wechselcomptoir in Hamburg.

Borzni komptoar in menjavnica

dunajske komisijonske banke

Schottenring 18,

prejema vse kakor koli imenovane **bankne, menjaške, in borzne posle.**

Naročila na tukajšnjem trgu in iz provlucije se jako naglo, realno in promptno izvršujejo in se vrednostni papirji in valute po borznem komptoar kupljene z obzirom na vsakokratno stanje denarnega trga pod najbolj cenimi pogoji obdelujejo.

Poslovne prostornosti so vsak dan od 9. ure zjutraj do 6. ure zvečer brez prenehanja občinstvu odprte.

(131—1)

Izdatelj in odgovorni urednik Martin Jelovšek.

Liebig'ov Kumys-ekstrakt

od dunajske zdravniške oblasti kot **zdravilo** priznan in od krakovske učene družbe posebno priporočan, po soglasnem pritujanju medicinskih fakultet prvo vseh do zdaj proti pljučni sušici poznanih in rabljenih zdravil.

Taisto ozdravlja brž in sigurno: **jetiko**, (celo v razvitem stanju) **tuberkulozo** (prikazki: kašljanje krvi, hektična groznica, zmanjševanje sape) **zeločni, črevni in bronhialni katar**, **anēmijo** (uboštvo krvi) vsled dolgih bolezni in nadeljevanega rabljenja merkurijskega, **chlorosis** (bledokrvnost), **asthma**, **sušenje**, **bolenje hrbtnega mozga**, **hysterijo** in **slabost živcev**.

Za steklenico 1 gold. a. v. Kišice od 4 steklenic doli do vsake mere. Razpošiljanje na vnenje oskrbuje generalni zalog

„Kumys-Heil-Anstalt“

Wien, Mariahilferstrasse 36. Bern (S. Friedli jun.)

NB. Dozdaj brez vspeha — z medicino — zdravljeni bolniki naj zaupno z Liebigovim ekstraktom zadnji poskus naredijo.

(106—15)

Tiskar: F. Skaza in drugi.h